

Det foreslås at indføre en bestemmelse om, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at personer med midlertidig opholdstilladelse er omfattet af reglerne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, jf. forslaget § 2, nr. 3.

Bestemmelsen er en udvidelse af den gældende bemyndigelse, der alene omfatter personer med midlertidig opholdstilladelse, der deltager i et særligt trænings- og arbejdsprogram. Udgifterne til den eksisterende ordning skønnes til ca. 1 mio. kr. på årsbasis.

Det er hensigten at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at lade personer med midlertidig opholdstilladelse, der som led i selvaktiveringsprogrammet udfører opgaver i forbindelse med indkvarteringscentrets drift eller deltager i undervisning på centret, være omfattet af lov om forsikring mod følgerne af arbejdsskade. Udgifterne ved en sådan ordning, der afholdes af Indenrigsministeriet, skønnes årligt at udgøre ca. 9 mio. kr.

Da en række af de personer, der deltager i selvaktiveringsprogrammet, allerede efter de gældende regler er omfattet af lov om forsikring mod arbejdsskade, vil den reelle udgift for staten blive væsentligt mindre end 9 mio. kr. Udgiften for staten skønnes til ca. 4 mio. kr. årligt.

12.4. Økonomisk støtte til rejse til et tredjeland, hvor asylansøgere eller personer med midlertidig opholdstilladelse har opnået indrejse- og opholdstilladelse

Forslaget vedrører hjælp til afholdelse af udgifter til rejse m.v. til tredjelande for ovennævnte persongrupper. De udgifter, der kan dækkes, er udgifter til billet til fly, tog m.v., til nødvendig transport af personlige ejendele, højst 5.000 kr. pr. familie til transport af udstyr, der er nødvendigt for den pågældende eller familiens erhverv i det pågældende land, samt hjælp til andre udgifter, der er forbundet med rejsen.

For 1994 er indenrigsministeren ved akt 353 af 24. juni 1994 – vilkårsforbedringer for personer fra det tidligere Jugoslavien med midlertidig opholdstilladelse – bemyndiget til at afholde de med lovforslaget forbundne udgifter.

Forslaget vil, som også anført i akt 353, medføre besparelser på underholdsudgifterne til asylansøgerne.

12.5. Udvidet støtte til repatriering

Forslaget udvider muligheden for at yde støtte til repatriering af flygtninge og indvandrere efter bistandslovens §§ 47 a og 47 b. Der kan således tillige

ydes støtte til andre udgifter, der er forbundet med rejsen til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Udgifterne, der ydes støtte til, kan konkret være udgifter i forbindelse med udstedelse af rejsedokumenter, transitvisa og nødvendige helbredsundersøgelser og vaccinationer samt fortæring under rejsen.

Forslaget vurderes at være forbundet med en ganske beskedne merudgift.

Repatrieringsordningerne vil dog – selv med den beskedne udvidelse af ordningerne, som foreslås – stadig indebære en samfundsmæssig besparelse, idet besparelserne vil overstige de samlede udgifter ved ordningerne, jf. bemærkningerne til forslaget til lov nr. 362 af 18. maj 1994 om ændring af lov om social bistand.

12.6. Begrænsning af muligheden for at opnå opsættende virkning

Forslaget indebærer en yderligere begrænsning af muligheden for at opnå opsættende virkning – det vil sige mulighed for at opholde sig her i landet, mens en sag er under behandling. Ændringerne vedrører personer i åbenbart grundløs-proceduren, således at ansøgninger om genoptagelse, ansøgninger om humanitær opholdstilladelse samt indbringelser for Folketingets Ombudsmand kun vil have opsættende virkning, såfremt ansøgningen indgives eller indbringelsen sker inden udrejsefristens udløb.

Forslaget vil medvirke til at forkorte ovennævnte asylansøgers ophold her i landet. Den udgiftsmæssige virkning vil være en besparelse på underholdsudgifterne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Udlændingeloven)

Til nr. 1

Efter den nugældende bestemmelse i § 2, stk. 1, kan kun udlændinge, der er omfattet af de regler, der er nævnt i § 2, stk. 3 (EF-reglerne), uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra indrejsen.

Den foreslåede udvidelse af bestemmelsen indebærer, at det ikke længere kun er udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, men derimod alle EF- eller EØS-statsborgere, der uden tilladelse kan indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra indrejsen.

Udvidelsen af bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den ændrede afvisningspraksis vedrørende EF- og EØS-statsborgere og udlændinge, der i øvrigt er omfattet af EF-reglerne, på baggrund af Dom-